

en Aarsindtægt paa 900 Kr., ville ved vort Forslag faa et Tillæg af 20 pCt. Saa sagde den ærede Ordfører: Ja, men det var jo ikke meget, det vilde jo ikke regulere Forholdet alligevel. Nu vel, jeg skal saa gerne føje Ordføreren i at gaa videre. Skulle vi da sætte 25 pCt., eller hvor højt vil den ærede Ordfører gaa op? Det skal ikke skille os ad, hvis det kun er det, det drejer sig om. Men jeg synes alligevel, at 20 pCt. til en Indtægt paa 900 Kr., altsaa 180 Kr. om Aaret, 15 Kr. om Maaneden, alligevel er noget, der mærkes ved en saa lille Indtægt som den, her er Tale om. Jeg er overbevist om, at de Arbejdere, som fik disse 180 Kr., vilde være overordentlig taknemmelige overfor Lovgivningsmagten derfor. Jeg kan derfor ikke se, at de Indvendinger, den ærede Ordfører fremsatte, have noget paa sig, det er et billigt og retfærdigt Krav, vi have fremsat, og det forekommer mig, at Folketinget ikke kan være bekendt at gaa imod et saadant Forslag, naar det ellers lader Millionerne rulle i Snesevis til Militærudgifterne.

Martin Olsen: Ja, naar jeg hører den ærede Ordfører udtale sig om de Lønninger, som findes paa Orlogsværftet, kommer jeg i Tanker om en lille Historie om en ung Mand, som havde været paa Universitetet og studeret. Han kom saa hjem og var bleven meget lærd og sagde til sine Forældre, at han var i Stand til at bevise, at 2 var lig med 3, og det gjorde han saa matematisk. Saa sagde Faderen, som var en praktisk Mand: „Det er godt, min Dreng“. Og nu sad de og spiste Duer, og der var to Duer, og saa sagde han: „Nu tager jeg den ene og giver Mutter den anden, saa kan du faa den tredie for din Ulejlighed“.

Se, det Resultat kommer man til, naar man hører den ærede Ordfører tale om Lønningerne paa Orlogsværftet. Saaledes er Forholdet, saa vidt jeg har været i Stand til at følge den ærede Ordfører. Han sagde, at Kommissionsbetænkningen og de deri indeholdte Oplysninger vare saa gode, at de kastede et Lys over Forholdene, som tiltrængtes. Han havde ikke set det i det Lys før. Ja, jeg skal erkende, at hvis det Lys, der kastedes, var rigtigt, saa var der Tale om noget andet end det, jeg nævnte, men da jeg mener, at det er forkert, blive Tallene saaledes, som jeg og som den ærede Ordfører for mit Parti nævnte. Der er kun een Maade, hvorpaa jeg kan tænke mig,

at man er kommen til det Resultat, Ordføreren kom til, nemlig ved at tage alt det, som den ærede Ordfører nævnte, baade Overarbejde, Natarbejde og Akkordarbejde, og lægge det til. Det er det ene. Det andet er, at man fradrager alle Sygedage, alle Feriedagene og saa dividerer det Antal Timer, der derefter er tilbage i hele Aaret, ind i den hafte Fortjeneste. Saa faar man selvfølgelig en højere Time-løn end den, der virkelig er bleven udbetalt pr. Uge og pr. Dag. Men et saadant Billede bliver konstrueret; de Folk blive stillede ligesom ham med Duen, de faa ingenting. Det staar paa Papiret ganske matematisk bevist, men de faa bare ikke Duen.

Saa er der en anden Ting, som den ærede Ordfører ogsaa pegede paa. Han sagde, at det var Gennemsnitslønningerne, der var Tale om. Ja, akkurat. For det første synes jeg, Grundlaget er saa galt, som det kan være, fordi man konstruerer en Time-løn, som ikke eksisterer, men for det andet tager man Gennemsnitslønningerne, hvorved Billedet bliver endnu mere falsk og grelt derved, at de smaa Lønninger ganske drukne. Den ærede Ordfører sagde, at man havde skaffet sig Oplysningerne for det første fra Statens Værksteder, fra Hærens, Marinens og Statsbanernes Værksteder, og dernæst fra Burmeister & Wain og Arbejdsgiverforeningen. Ja, jeg kender ikke disse Oplysninger, men vil overordentlig gerne se, paa hvilken Maade de ere blevne til, jeg har hørt noget om, at man ogsaa der har tilkonstrueret sig en Aarsfortjeneste. Da man ikke havde Aarsfortjenesten, har man af Time-lønnen for Dage, Uger og Maaneder konstrueret den. Men det er ikke praktisk at fremstille det paa den Maade, naar man skal bruge disse Tal til Sammenligning med de Lønninger, man skal forbedre. Det synes jeg er ganske urimeligt. Det er, forekommer det mig, en uhæderlig Omgang med Tallene, som ikke giver det Billede, som den ærede Ordfører lyste efter, og som jeg ogsaa gerne vilde have fat i. Derfor maa jeg modtage de Oplysninger, som den ærede Ordfører fremsatte, med alt Forbehold og kan ikke faa andet ud, end at de ere komne til Veje paa den Maade, jeg har sagt, ved, at man har trukket Syge-, Ferie- og Fridage fra og har set, hvad den Arbejdstid, der var tilbage, kostede Staten, og sagt, at de arbejde altsaa kun saa og saa mange Timer, hvorefter man har divideret den samlede Indtægt med Time-tallet og derved faaet det Resultat,